ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ
ΟΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΑΠ ΤΟ ΝΟΜΟ

...

ΠΑΙΔΕΙΑ

Γενικώς για θέματα της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων μίλησε η Ελένη Βεληβασάκη από το Πειραματικό Ενιαίο Λύκειο Ηρακλείου.

Η ίδια είναι μαθήτρια της Γ' τάξης στη θεωρητική κατεύθυνση και ενδιαφέρεται για τη Νομική.

Η Ελένη Βεληβασάκη αναφέρει ότι η συμμετοχή της στη Βουλή των Ελλήνων αποτελεί μια ενδιαφέρουσα εμπειρία. "Βρεθήκαμε πιο κοντά σε θεσμούς και πλησιάσαμε την ιδέα του πολιτικού" λέει η ίδια και προσθέτει ότι αντιμετώπισε προβληματισμούς που δεν είχε ξανασυναντήσει. "Ανατρέπεται η θεωρία για ους "νέους της καφετέριας" καταλήγει η Ελένη Βεληβασάκη.

Παρατηρώ ότι παιδεία και θρησκεία είναι τα ζητήματα που ακούστηκαν κατά κόρον σ'αυτήν εδώ την αίθουσα δεν ήθελα να επαναλάβω αυτά που ειπώθηκαν, αλλά επειδή θεωρώ το διάλογο θεμελιώδες όργανο, της δημοκρατίας θέλησα να δώσω το δικό μου στίγμα σ'αυτά που ειπώθηκαν χθες. Έχω φωνή και αποφάσισα να γράψω, σαν έφηβος κι εγώ τις ανησυχίες μου μπροστά σας να παρατάξω, κάπως έτσι άρχιζα το κείμενο μου που μου'δωσε τη χαρά να βρεθώ ανάμεσά σας, ν'ακούσω οράματα και ελπίδες που θα βάλουν μια μικρή και μεγάλη πινελιά στο πορτρέτο του νέου κόσμου.

Παιδιά με θέληση και αποφασιστικότητα άλλοτε μεγάλη, άλλοτε μικρότερη ανέβηκαν στο βήμα και μίλησαν γι' αυτά που θεωρούν εκείνα "φλέγοντα, μεγάλα και τρανά". Μέσα στα λόγια τους βρήκα τις δικές μου θέσεις, τη δικιά μου αγωνία, τα δικά μου όνειρα, αλλά και πολλές φορές, δικός μου προβληματισμός συγκρούστηκε με το δικό τους.

Άκουσα να αμφισβητείται το γεγονός ότι η Ελλάδα είναι συνδεδεμένη με την ορθοδοξία. Κι όμως οι Έλληνες του 1821 πολέμησαν για την πατρίδα, τη θρησκεία και την ελευθερία. Αναμφισβήτητα η Ελλάδα δεν ταυτίζεται με την ορθοδοξία αλλά η δεύτερη αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της παράδοσης, της εθνικής ζωής, της ψυχής μας. Δεν μπορούμε να αμφισβητούμε αξίες και παραδόσεις που συντήρησαν τον ελληνισμό για χιλιάδες χρόνια. Άκουσα να κατακρίνεται η παρέμβαση - εμπλοκή της εκκλησίας στην κοσμική εξουσία και να καταβάλλονται προτάσεις για φορολόγηση της εκκλησίας ή από την ίδια την εκκλησία και όχι από τα ταμεία των ιερέων οι οποίοι φάνηκε να θεωρούνται ανάξιοι.

Οι γενικεύσεις όμως δε νομίζω ότι μπορούν να οδηγήσουν σε ορθό προβληματισμό. Θα πρέπει να λάβουμε υπόψη μας ότι υπάρχουν πολλοί αξιόλογοι ιερείς και κληρικοί που με το έργο τους επιβεβαιώνουν ότι ασκούν λειτούργημα. Ένας έφηβος βουλευτής απάντησε η εκκλησία να είναι μέσα στον κόσμο χωρίς να κοσμικεύεται και πραγματικά θεωρώ ότι είναι η οφελιμέστερη αξίωση που μπορεί κανείς να εφεύρει.

Άκουσα το σχολείο να υποβαθμίζεται. Να δίδεται η εντύπωση από μια έφηβο ομιλητή ότι η έλλειψη ενδιαφέροντος κάνει το σχολείο απλά ένα τόπο για να "σκοτώνουμε" ας μου επιτραπεί η έκφραση - "το χρόνο μας. Κι όμως το σχολείο σε όλες τις βαθμίδες του προορισμένο να διατελέσει το θεμέλιο για την περαιτέρω παιδεία μας ακόμα και σήμερα στην ακμάζουσα εποχή της παραπαιδείας είναι εδώ.

Παρά τις όποιες ελλείψεις και αδυναμίες δεν έχει χάσει εντελώς το ρόλο του. Αξιόλογοι καθηγητές υπάρχουν καθώς και μαθητές που αν και "χαροπαλεύουν" μ'ένα σύστημα χρησιμοθηρικό αλλά αποτελεσματικό βλέπουν το σχολείο ως ένα χώρο δημιουργικό όσο και ανταγωνιστικό. Αυτό που χρειάζεται είναι να δοθούν κίνητρα. Αυτό θα γίνει με επαναπροσδιορισμό του ρόλου του σχολείου και αναβάθμιση του θεσμού, έτσι ώστε μέσα από αυτό να επιτυγχάνεται εκτός από τη μόρφωση των ατόμων και η πολιτικοποίηση.

Άκουσα επίσης να δηλώνεται ότι η παιδεία δεν είναι δωρεάν. Ο θεσμός και το περιεχόμενο της παιδείας στη χώρα μας σίγουρα έχει αναβαθμιστεί σε σχέση με προηγούμενα χρόνια. Έχουμε περισσότερα σχολεία και υλικοτεχνικό εξοπλισμό από ποτέ. Συνεπώς δωρεάν παιδεία υπάρχει. Απλά δεν είναι επαρκής. Αλλά ακόμα και μπροστά στις δυνατότητες που μπορεί να μας προσφέρει

εμείς επιλέγουμε αυτές του ιδιωτικού τομέα. Και δεν τις εμπιστευόμαστε γιατί στην Ελλάδα κυριαρχεί το δόγμα - ό,τι είναι δωρεάν είναι κακής ποιότητας και δεν το σεβόμαστε.
Άκουσα παράπονο για ένα σύστημα "άδικο" που πράγματι θυσιάζει τον ελεύθερο χρόνο, τ'ανθρώπινα πρότυπα και τις ελεύθερες δραστηριότητες των μαθητών στο βωμό της βαθμοθηρίας και των εξετάσεων. Αμφισβητήθηκε η αξιοκρατία και ζητήθηκε κατάργηση εξετάσεων Β' Λυκείου. Κι όμως ο αξιοκρατικός τρόπος αξιολόγησης των μαθητών μέσω των πανελληνίων εξετάσεων είναι ο μόνος αντικειμενικός τρόπος για την εισαγωγή σε ΑΕΙ και ΤΕΙ και οι εξετάσεις της Β' Λυκείου παρέχουν εμπειρία με την άποψη ότι μπορείς να αποφύγεις λάθη και παραλήψεις που θα σε οδηγήσουν στην αποτυχία στη Γ' Λυκείου.
Η μεταρρύθμιση που καταδικάστηκε καλά καλά, πριν εφαρμοστεί αν και χρειάζονταν περισσότερο χρόνο προσαρμογής, επιμόρφωσης καθηγητών και αναδιάρθρωσης των βιβλίων δίνει σήμερα μεγαλύτερες ευκαιρίες από ποτέ στους μαθητές της χώρας για εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.
Δεν άκουσα να θίγεται το ζήτημα του επαγγελματικού προσανατολισμού που στην ηλικία των σ'ένα μάλλον πρόωρο στάδιο της ζωής μας στην ευαίσθητη ηλικία της εφηβείας και της ζωής μας και μ'ένα μέλλον να ξημερώνει μπροστά μας δυσδιάκριτο, καθόμαστε να αποφασίσουμε για όλη μας τη ζωή χωρίς να έχουμε αποκτήσει την απαιτούμενη κριτική σκέψη και αυτογνωσία, ούτε την κατάλληλη πληροφόρηση. Πρακτικά απαιτώ επιμορφωμένους καθηγητές με γνώσεις ψυχολογίας αλλά και για το σύγχρονο κόσμο εργασίας τις δυνατότητες και προοπτικές κάθε τομέα. Καθώς και οργανωμένες διαδικασίες αυτοαξιολόγησης του κάθε μαθητή έτσι ώστε εκείνος να μη βρίσκεται μετέωρος και να καταλήγει σε σωστή επιλογή επαγγέλματος.
Χθες και σήμερα άκουσα εφήβους προβληματισμένους και κατηγορηματικούς.
Ζωντανούς και επαναστατικούς, να παίρνουν αρκετές φορές ακραίες θέσεις και ν'ανησυχούν.
Εκείνο όμως που πρέπει να λάβουμε υπόψη μας μες τον εφηβικό ενθουσιασμό.
Είναι ότι έχω δυο όψεις του νομίσματος να δω.
Δεν πρέπει να επιδιδόμαστε σε υπερβολές.
Δεν είναι οι καταστάσεις όλες τόσο τραγικές.
Σύμφωνα, δεν είναι όλα ρόδινα, αλλά ποιός είπε ότι ο άνθρωπος ποτέ θα αποφάσιζε ανώδυνα.
Δε φτάνει μόνο η Ελλάδα του σήμερα να'αμφισβητείται.
Πάνω απ'όλα ωριμότητα και όχι φανατισμός απαιτείται. Δεν είναι άλογη επανάσταση αυτό που χρειαζόμαστε είναι η θέληση και η σύνεση για να αγωνιζόμαστε".
http://www.patris.gr/archive/2001/9/25/7th.html#17
25/9/2001